

Doina voinicească II

Vasile Alecsandri

Frunză verde de cicoare,
Când văzui vara cu soare,
Cătat-am pădurea deasă
Ca să țin cu dânsa casă,
Ș-am cătat galbeni tăiați
Să fac zale la băieți,
Ș-am cătat galbeni ușori
Să fac rochii la surori,
Dar găsii numai rubiele
De făcui cercei cu ele
Și salbe mândrelor mele.
Bistrițo, apă de munte!
Bistrițo, șiroi de frunte!
Ce te făcuși Dunăre
Și te umflași tulbure
De nu pot trece prin tine
Cu baltagul la ciochine?
Să mai ies, colo, pe vale,
Ca să mă așez în cale,
În calea ciocoilor,
În trecerea oilor?
De cinci zile, frățioare,
Stau pe murgul meu călare
Tot cu mâna pe pistoale
Și cu ochii tot pe vale.
Mă tot uit uitare lungă,
Doar norocul să m-ajungă.
Și norocul nu m-ajunge
Și mijlocul mi se frânge
De greul păcatelor,
De sarcina armelor:
Murguleț, copită mică!
Ian mai du-mă la potică,
În poiana din pădure
Unde mândra strânge mure,
Și mă du în Valea-Seacă
Să aștept ziua să treacă,
Iar când a-nsera de noapte
Să mai cerc durda ce poate.
Oliolio! soare rotund!
De-ai apune mai curând,
Că mie mi s-a urât
De suit, de coborât,

POEZII ONLINE

Tot suind din vale-n deal
Cu mâna pe iatagan,
Coborând din deal în vale
Tot cu mâna pe pistoale!